

หน่วยที่ 6

กฎหมายเกี่ยวกับเรื่องเพศ

หัวข้อเรื่อง (Topics)

6.1 การล่วงละเมิดทางเพศ

6.2 สถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์

6.3 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

6.1 การล่วงละเมิดทางเพศ

การล่วงละเมิดทางเพศ หมายถึง การแสดงพฤติกรรมที่ละเมิดสิทธิของผู้อื่นเกี่ยวกับเรื่องเพศในลักษณะ ต่าง ๆ เช่น การใช้สายตา การใช้คำพูด การใช้ท่าทางที่สื่อเจตนาล่วงเกินทางเพศ การกระทำอนาจาร การบังคับ ให้มีเพศสัมพันธ์ และการกระทำที่ทำให้ผู้อื่นได้รับความอับอาย

6.1.1 พฤติกรรมการล่วงละเมิดทางเพศ

พฤติกรรมการล่วงละเมิดทางเพศ คือการกระทำอนาจารต่อผู้อื่นทั้งหญิงและชาย โดยการเรียกร้อง ความพึงพอใจทั้งทางร่างกายและทางวาจา หรือการเข้าแทรกแซงการดำเนินชีวิตของบุคคลอื่นอย่างไร้เหตุผล แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. **การล่วงละเมิดทางเพศด้วยวาจา** หมายถึง การทำอนาจารต่อบุคคลอื่นด้วยการใช้คำพูดเพื่อ ตอบสนองความพึงพอใจของตนเองในเรื่องเพศ

2. **การล่วงละเมิดทางเพศด้วยการกระทำที่ไม่ถูกเนื้อต้องตัว** หมายถึง การทำอนาจารต่อบุคคลอื่นด้วยการกระทำต่าง ๆ

3. **การล่วงละเมิดทางเพศที่เป็นการกระทำอย่างชัดเจน** หมายถึง การทำอนาจารด้วยการกระทำอย่างชัดเจนโดยการถูกเนื้อต้องตัวบุคคลอื่นโดยที่บุคคลนั้นไม่ยินยอมพร้อมใจ

6.1.2 สาเหตุของการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

1. สถานภาพและความสัมพันธ์ของบุคคล
2. สถานที่อยู่อาศัยมีสภาพไม่เหมาะสม เช่น บ้านตั้งอยู่ในที่เปลี่ยวห่างไกลชุมชน
3. การถูกระตุ้นจากสื่อต่าง ๆ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทลามก
4. การไม่รักษาวนตัว ด้วยการแต่งกายที่ล่อแหลม

**การไม่รักษาวนตัว ด้วยการแต่งกายที่ล่อแหลม ไม่มิดชิด
เป็นสาเหตุหนึ่งของการถูกล่วงละเมิดทางเพศ**

5. การแสดงกิริยาท่าทางที่สื่อถึงการยั่วเย้า ไม่เหมาะสม
6. ผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสติปัญญา

6.1.3 การป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ควรปฏิบัติดังนี้

1. ควรแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่รัดกุม เรียบร้อย
2. ไม่ควรไปไหนคนเดียว โดยเฉพาะในสถานที่เปลี่ยวหรือเวลากลางคืน
3. อย่าไว้ใจคนแปลกหน้า
4. ไม่ควรรับอาหาร น้ำ และของกินทุกชนิด
5. หลีกเลี่ยงการอยู่ลำพังสองต่อสอง

**หลีกเลี่ยงการถูกเนื้อต้องตัวกับเพื่อนต่างเพศ
เพื่อป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ**

6. พกพาสิ่งของที่สามารถเอาไว้ใช้เป็นอาวุธป้องกันตัวได้
7. ควรหาเวลาไปฝึกวิชาศิลปะการป้องกันตัวเอาไว้ เช่น ยูโด เทควันโด มวย เป็นต้น

การฝึกวิชาศิลปะการป้องกันตัวช่วยป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศได้

8. เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่อาจถูกล่วงละเมิดทางเพศ ต้องรู้จักควบคุมสติตนเอง
9. หากอยู่บ้านเพียงลำพังต้องปิดประตูหน้าต่างให้แน่นหนา
10. ควรบันทึกหมายเลขโทรศัพท์ของสถานีตำรวจ เพื่อน และคนที่ไว้วางใจได้

6.1.4 ผลกระทบที่เกิดจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

1. ผลกระทบทางร่างกาย

- ถูกทำร้ายร่างกายจนได้รับบาดเจ็บหรือพิการ
- การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์
- การติดโรคทางเพศสัมพันธ์รวมทั้งโรคเอดส์
- ความเสี่ยงต่อการเป็นโรคอื่น ๆ

2. ผลกระทบทางด้านจิตใจ

- การฆ่าตัวตาย
- ปัญหาสุขภาพจิต

3. ผลกระทบทางสังคม

- วงจรความรุนแรงที่ไม่สิ้นสุด
- ปัญหาสังคมเรื้อรังและซ้ำซ้อน

6.2 สถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์

6.2.1 สถานที่อยู่อาศัย

ที่อยู่อาศัยเป็นปัจจัยเสี่ยงอย่างหนึ่งต่อการมีเพศสัมพันธ์ กรณีที่ไม่ได้อยู่บ้านกับพ่อแม่แต่อยู่หอพัก คอนโดมิเนียม ห้องเช่า บ้านเช่า เป็นต้น สถานที่เหล่านี้ถือว่ามีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นได้ง่าย

6.2.2 การเที่ยวกลางคืน

สถานที่เที่ยวกลางคืนถือว่าเป็นปัจจัยเสี่ยงสำหรับวัยรุ่น โดยเฉพาะผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีไม่ควรเข้าไปเที่ยวในสถานเริงรมย์กลางคืนเหล่านี้

การเที่ยวกลางคืนถือเป็นปัจจัยเสี่ยงสำหรับวัยรุ่นต่อสถานการณ์การมีเพศสัมพันธ์

6.2.3 การเที่ยวต่างจังหวัด

การไปเที่ยวต่างจังหวัดถือเป็นปัจจัยเสี่ยงอย่างหนึ่งต่อการมีเพศสัมพันธ์ โดยลักษณะความเสี่ยงนั้นอาจเกิดขึ้นได้หากไปด้วยกันเพียงสองต่อสอง ทำให้เกิดความใกล้ชิดสนิทสนม

6.2.4 การดูสื่อลามกอนาจาร

ปัจจุบันสื่อที่นำเสนอเรื่องเกี่ยวกับเพศมีมากมาย หลายรูปแบบและเข้าถึงได้ง่าย ซึ่งจัดเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ด้วยเช่นกัน

6.2.5 แห่งความรักหรือวันวาเลนไทน์

ปัจจุบันวัยรุ่นมักให้ความสำคัญกับวันแห่งความรักหรือวันวาเลนไทน์ เนื่องจากรับเอาวัฒนธรรมและ ค่านิยมจากทางตะวันตกมายึดถือปฏิบัติ ด้วยการแสดงออกถึงความรักที่มีต่อผู้อื่น

ในวันวาเลนไทน์วัยรุ่นมักแสดงออกถึงความรักที่มีต่อเพศตรงข้ามทำให้เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์

6.3 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

6.3.1 พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 27) พ.ศ. 2562

ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายกระทำชำเราขึ้นใหม่ ตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายอาญา (ฉบับที่ 27) พ.ศ. 2562 ความว่า พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายอาญา จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 27) พ.ศ. 2562
มีการปรับปรุงเพิ่มโทษให้รุนแรงขึ้นสูงสุดถึงขั้นประหารชีวิต**

6.3.2 พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. 2559

พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. 2559 ตามประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม 133/ตอนที่ 30 ก/วันที่ 31 มีนาคม 2559 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 29 กรกฎาคม 2559 เป็นต้นมา พระราชบัญญัติฉบับนี้ตราขึ้นโดยมุ่งหวังให้วัยรุ่นได้รับข้อมูลข่าวสาร สามารถดูแลพฤติกรรมทางเพศของตนเองได้อย่างเหมาะสม

สาระสำคัญ

พรบ.การป้องกันและแก้ไขปัญหา การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ.2559

1

สถานศึกษาต้องจัดให้มีการสอนเพศวิถีศึกษาอย่างเหมาะสม
จัดหาและพัฒนาผู้สอนเพศวิถีศึกษา
ให้คำปรึกษาช่วยเหลือและคุ้มครองวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์
ให้ได้รับการศึกษาต่อเนื่อง อย่างเหมาะสม
รวมถึงส่งต่อให้ได้รับสวัสดิการสังคม

2

สถานบริการสุขภาพต้องให้ข้อมูล ความรู้
และจัดบริการอนามัยเจริญพันธุ์
รวมถึงส่งต่อให้ได้รับสวัสดิการสังคม

3

สถานประกอบการต้องให้ข้อมูลความรู้
และส่งเสริมให้เข้ารับการอนามัยเจริญพันธุ์
รวมถึงส่งต่อให้ได้รับสวัสดิการสังคม

4

ให้มีสวัสดิการสังคมเพื่อป้องกัน
และแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

5

ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกใบอนุญาตตั้งร้าน
เพื่อคุ้มครองสิทธิของวัยรุ่น

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพ
Ministry of Health

กรมอนามัย
Department of Population and Family Planning

ส.ค.ช.
National Commission on Human Rights

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพ
Ministry of Health

ns.anurak.moph.go.th

สาระสำคัญพระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. 2559

6.3.3 การกรทำอนาจาร

การอนาจาร ได้แก่ การกระทำให้อับอายขายหน้าในทางเพศ โดยกระทำต่อเนื้อตัวร่างกายโดยตรง เช่น การกอด ปล้ำ สัมผัส จับต้องอวัยวะเพศของผู้อื่น หรือจะเป็นกรณีที่บังคับผู้อื่นให้กระทำตนเองก็เป็นการ อนาจารได้

6.3.4 การหมั้น

การหมั้น คือ การที่ชายและหญิงตกลงกันว่าจะทำการสมรสกันตามกฎหมาย บุคคลที่จะหมั้นกัน ได้ทั้งชายและหญิงจะต้องมีอายุอย่างน้อย 17 ปีบริบูรณ์

การหมั้นคือการที่ชายและหญิงตกลงกันว่าจะทำการสมรสกันตามกฎหมาย

6.3.5 การสมรส

การสมรสหรือการแต่งงาน คือการที่ชายหญิงตกลงปลงใจที่จะใช้ชีวิตคู่ร่วมกันฉันสามีภรรยา ซึ่งตามกฎหมายกำหนดว่าการสมรสต้องมีการจดทะเบียนสมรสจึงจะมีผลตามกฎหมาย

การสมรสหรือการแต่งงานคือการที่ชายหญิงตกลงปลงใจที่จะใช้ชีวิตคู่ร่วมกันฉันสามีภรรยา

6.3.6 การหย่า

การหย่า คือการยุติชีวิตการแต่งงาน ซึ่งอาจทำได้ด้วยความตกลงของทั้ง 2 ฝ่าย ทำหนังสือหย่า และนำหนังสือนั้นไปจดทะเบียนหย่าว่าการอำเภหรือเขต หรือในกรณีที่อีกฝ่ายไม่ยอมหย่า อีกฝ่ายก็สามารถฟ้องและให้ศาลมีคำสั่งให้หย่าได้ แต่ทั้งนี้ต้องมีเหตุหย่าตามที่กฎหมายกำหนดด้วย

ตัวอย่างใบสำคัญการหย่า